

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010067
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8316010067.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.07.2017, v trestnej veci obžalovaného V. W., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/18/2016 zo dňa 10.10.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému

V. W., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom T. nad Y. XX, okres V., t.č. v zariadení N., občianske združenie, N. B.. XX, M.

u k l a d á :

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, súhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zákona u k l a d á povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/75/2016 zo dňa 04.08.2016, doručenom obžalovanému V. W. dňa 19.08.2016, ktorým bol obžalovanému za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovaného V. W. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

po tom, čo mal s V. V. z S. dobrovoľný pohlavný styk, ju začal najneskôr od 2. 8. 2015 prostredníctvom mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX a z neho zasielaných sms správ a profilu C.XXX, vytvoreného na sociálnej sieti www.pokec.sk a z neho zasielaných RP správ, ako aj prostredníctvom sociálnej siete FACEBOOK a tam vytvoreného profilu V. W. napísaného v azbuke, kontaktovať na jej mobilnom telefónnom čísle XXXX XXX XXX a profile V., vytvoreného na sociálnej sieti www.pokec.sk a profile V. V., vytvoreného na sociálnej sieti FACEBOOK s tým, že ak mu nepožitia 120,- eur, tak zverejní na internete, na stránke www.pornokral.cz video z ich pohlavného styku, ktorí si mal bez jej vedomia natočiť, čím ju takto pod hrozbou inej ťažkej ujmy nútil k finančnému plneniu a to požičaniu 120,- eur, ktoré mala zaslať na ním uvedené číslo účtu.

Za to mu uložil podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona okresný súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Podľa § 73 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona obžalovanému uložil ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré sa vykoná ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní okresný prokurátor v neprospech obžalovaného odvolanie, avšak len čo do výroku o treste, a v dodatočne predložených písomných dôvodoch namietal, že okresný súd sa neriadil zásadami na ukladanie trestov, v dôsledku čoho, je podľa odvolateľa nesporné, že účel trestu nemožno dosiahnuť a účel trestu sa minie žiadaným účinkom. V tejto súvislosti okresný prokurátor poukázal na to, že obžalovaný má doposiaľ v registri trestov tri záznamy, pričom predmetnej trestnej činnosti sa mal dopustiť v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia za prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 1T/111/2014 zo dňa 29.07.2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmienene odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, aj keď sa už na obžalovaného V. W. hľadí akoby nebol odsúdený, no bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/75/2016 zo dňa 4.8.2016, právoplatným dňa 31.08.2016 na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienene odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Odvolateľ tak s odkazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona mal za to, že obžalovanému mal byť jednoznačne uložený nepodmienený trest odňatia slobody, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a obžalovanému sám uložil nepodmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby po jej úprave so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a preto ďalej preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste, a po doplnení dokazovania v rozsahu potrebnom na rozhodnutie zistil nasledovné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd vychádzal zo základných zásad pre ukladanie trestov upravených v ust. § 34 a nasl. Tr. zákona, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútku, priťažujúce

okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, ako aj možnosti jeho nápravy. U obžalovaného zistil poľahčujúce okolnosti § 36 písm. l/, n/ Tr. zákona, teda že k spáchaniu skutku sa dobrovoľne priznal a trestný čin úprimne oľutoval a zároveň napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený, a pri úprave trestnej sadzby vychádzal z ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona. S prihliadnutím na účel trestu, samotnú osobu obžalovaného a to, že svojim priznaním uľahčil dokazovanie svojej trestnej činnosti, keď bezvýhradne uznal vinu v zmysle obžaloby, z prednesu obžalovaného, úprimnosti jeho priznania a celkového stavu konania, po zohľadnení kladného hodnotenia obžalovaného zo strany resocializačného zariadenia, v ktorom sa momentálne obžalovaný nachádza, mal okresný súd zato, že v myslení a správaní sa obžalovaného nastala pozitívna zmena smerom k jeho náprave a k tomu, že v budúcnosti sa nebude dopúšťať trestnej činnosti.

Na základe doposiaľ vykonaného dokazovania dospel krajský súd k záveru, že hoci nezistil dôvody na to, aby vyhovel návrhu okresného prokurátora, bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest je neprimeraný.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona možno uložiť trest odňatia slobody na dva roky až šesť rokov. Vzhľadom na trestnú sadzbu za stíhaný zločin, ktorá presiahla hranicu piatich rokov bolo vzhľadom na ustanovenie § 34 ods. 6, druhá veta, Tr. zákona nutné ukladať trest odňatia slobody.

Obžalovaný zneužil predchádzajúci sexuálny kontakt s poškodenou a predstierajúc, že disponuje záznamom z tohto kontaktu, telefonicky a formou elektronického spojenia s poškodenou podmieňoval nezverejnenie takého záznamu tým, aby mu poškodená poslala peniaze na účet a konal tak proti vôli poškodenej slobodne rozhodovať v otázke nakladania so svojím majetkom. Z hľadiska zavinenia je treba uviesť, že obžalovaný sa dopustil zločinu po subjektívnej stránke priamym úmyslom, teda chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (§ 15 písm. a/ Tr. zák.).

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, nemožno sa obmedziť len na spôsob jeho života pred spáchaním trestného činu, ale je nutné hodnotiť obžalovaného komplexne aj z hľadiska toho, ako pristupuje k svojej trestnej činnosti, k jej príčinám a ako sa prípadne snaží o nápravu a akú má snahu viesť riadny život, teda život bez páchania trestnej či inej protispoločenskej činnosti, a akú má snahu usporiadať si svoj pracovný či súkromný život.

Motív obžalovaného bol poznamenaný neliečenou závislosťou na pervitíne, keď obžalovaný už vo svojej výpovedi dňa 9.11.2015 uviedol, že bol pod vplyvom drog, peniaze potreboval na dávku. Navyše aj z výpovedí a znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie V.. P. W. a V.. W. M. plynie, že obžalovaný v čase spáchania skutku mal požitý pervitín a tramal, od ktorých bol závislý s plne rozvinutou závislosťou, pričom od roku 2011 do roku 2014 bol štyrikrát hospitalizovaný a liečený. Ďalej konštatovali u obžalovaného zmenenú osobnosť, morálnu a etickú degradáciu, neochotu poučiť sa z vlastných chýb, paranoidno-persekučné stavy, no zároveň uviedli, že po odznení vplyvu dávky má obžalovaný nadhľad, pričom v rámci protitoxikomanickej liečby postačuje ambulatná forma v mieste, kde sa nachádza resocializačné zariadenie.

Túto okolnosť považoval krajský súd za významnú vo vzťahu k osobe obžalovaného a možnostiam jeho nápravy, nakoľko z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa dobrovoľne a dlhodobo snaží pod odborným dohľadom zbaviť sa svojej závislosti, ktorá bola motívom spáchania predmetného zločinu.

Zo správy Občianskeho združenia M. zo dňa 08.06.2016, resocializačné stredisko H. W. v D. vyplynulo, že resocializačný pobyt nastúpil obžalovaný dňa 7.1.2016 dobrovoľne ako svoj v poradí druhý pobyt v tomto zariadení. Napriek mnohým naučeným nevhodným formám správania sa vehementne snažil o zmenu seba samého a systematickým usmerňovaním zo strany personálu dochádzalo k postupnému dosahovaniu výsledku v podobe konania, ktoré bolo v súlade so spoločenskými normami. Dňa 20.4.2016 musel zariadenie opustiť pre porušenie zákazu vzťahov v resocializačnom stredisku a vzhľadom na inak pozitívne zmeny v jeho správaní mu bolo zabezpečené okamžité umiestnenie v OZ N., M.. Pre jeho funkčné začlenenie sa do života v spoločnosti bolo podľa tejto správy nutné jeho dlhodobé umiestnenie v resocializačnom zariadení zameranom na abstinenciu pod režimovým dohľadom.

Zo správy Občianskeho združenia, N., resocializačnom stredisku M. - N. B. zo dňa 23.9.2016 vyplynulo, že tu bolo na báze dobrovoľnosti pokračované v liečebnom a doliečovacom procese závislosti, obžalovaný dodržiaval interné predpisy zariadenia, svoje nedostatky sa snažil napraviť, k povinnostiam pristupoval aktívne a zodpovedne, resocializačný pobyt plnil svoj účel, obžalovaný dodržiaval individuálny resocializačný plán a resocializačný pobyt v tomto zariadení plní svoj účel. V neposlednom rade aj svedkyňa V.. F. Q. ako zodpovedná zástupkyňa OZ N. ešte na hlavnom pojednávaní dňa 10.10.2016 potvrdila, že resocializačný proces u obžalovaného je efektívny a v prognóze možno predpokladať abstinenciu aj po návrate do bežného života, pričom ich resocializačné stredisko spolupracuje s psychiatrickou ambulanciou, a sú vytvorené podmienky na ambulatnú formu liečby obžalovaného. Aj zo správy tohto zariadenia zo dňa 15.2.2017 vyplynuli v podstate rovnaké skutočnosti s tým, že aktuálne si obžalovaný aktívne hľadá zamestnanie, ktoré by bolo v blízkosti tohto zariadenia, aby popri zamestnaní mohol pokračovať vo svojom resocializačnom procese, kde aj naďalej je pravidelne kontrolovaný alkoholovým a multidrogovým testom.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa dlhodobo, nepretržite od 7.1.2016, dobrovoľne podriaďuje resocializačnému procesu s priaznivou prognózou, snaží zbaviť drogovej závislosti a získať návyky na vedenie riadneho života.

V evidencii priestupkov nemá obžalovaný žiaden záznam, pričom aj z miesta bydliska je hodnotený ako osoba, ktorej správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Pokiaľ ide o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na rozdiel od okresného súdu krajský súd nezistil prítomnosť poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zákona ani priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona.

K použitiu ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. by malo, podľa názoru krajského súdu, dochádzať v tých prípadoch, keď páchatel trestnej činnosti vyvinie osobitnú, zvláštnu aktivitu v smere objasnenia ním spáchanej trestnej činnosti, napr. označí dôkazy alebo ďalších spolupáchateľov, ktoré by orgány činné v trestnom konaní neodhalili vôbec alebo len so zvýšenou námahou, nie však v prípade len priznania bez ďalšieho, keďže priznanie ako poľahčujúca okolnosť by boli obžalovanému priznané dvakrát (podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.). S prihliadnutím na obsah spisu pritom priznanie obžalovaného pri jeho výsluchu dňa 9.11.2015 vlastne len potvrdzovalo skutočnosti vyplývajúce z ďalších usvedčujúcich dôkazov, zhromaždených nezávisle na vôli obžalovaného od začatia trestného stíhania dňa 3.9.2015. Obžalovaný neurobil nič navyše, čo by orgánom činným v trestnom konaní napomohlo jeho trestnú činnosť objasniť, len sa k spáchaniu trestného činu priznal.

Aj podľa názoru krajského súdu, obžalovanému poľahčovala len okolnosť uvedená v § 36 písm. l/ Tr. zák., teda priznanie a prejavená ľútosť, ktorú vzhľadom na jeho ospravedlnenie sa poškodenej, jeho vystupovanie na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí možno považovať za úprimnú.

Podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Krajský súd napravil pochybenie okresného súdu, ktorý si nepripojil spisy týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, bez ktorých nebolo možné vo veci zákonne rozhodnúť a na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením spisov Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/111/2014 a sp. zn. 1T/75/2016, na základe čoho zistil pochybenie okresného súdu, pokiaľ tento neukladal súhrnný

trest odňatia slobody, ale len trest samostatný. Súd prvého stupňa navyše nesprávne považoval predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona. Toto predchádzajúce odsúdenie bolo totiž zahladené, krajský súd na toto odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť preto neprihliadal.

Krajský súd však zistil prítomnosť priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zákona, a to v súvislosti s tým, že obžalovanému ukladal trest súhrnný za viac trestných činov.

Existencia trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/75/2016 zo dňa 04.08.2016, právoplatného dňa 31.08.2016 mala na rozhodnutie o treste vplyv v tom, že pri ukladaní súhrnného trestu musel byť výrok o treste z tohto trestného rozkazu zrušený a ukladaný trest nesmel byť miernejší ako trest zrušený. Doručenie trestného rozkazu obžalovanému dňa 19.08.2016 malo v súlade s § 353 ods. 8 Tr. poriadku účinky spojené s vyhlásením rozsudku, čo malo v súlade s § 42 ods. 1 Tr. zák. za následok ukladanie súhrnného trestu podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zákona, pretože súhrnný trest bol ukladaný za spáchanie dvoch úmyselných trestných činov spáchaných dvoma skutkami, z ktorých jeden bol zločinom. Horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného /teda zločinu/ sa zvyšovala o jednu tretinu, a tak krajský súd ukladal trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 2 rokov do 8 rokov.

Pokiaľ ide o odsúdenie predchádzajúce spáchaniu predmetnej trestnej činnosti, hľadá sa na obžalovaného akoby odsúdený nebol. To sa týka uznania viny obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/111/2014 zo dňa 29.07.2014. Z tohto dôvodu, keďže je toto odsúdenie zahladené neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona, ktorého nepoužitie prvostupňovým súdom prokurátor v podanom odvolaní namietal. Obžalovanému teda bolo možné uložiť aj trest odňatia slobody nespojený s jeho výkonom. Obžalovaný spáchal úmyselný zločin, má sklony k trestnej činnosti, preto bol krajský súd toho názoru, že je mu nutné uložiť prísnejší trest, než uložil okresný súd. Na druhej strane krajský súd prihliadal na správanie obžalovaného po spáchaní trestnej činnosti, teda že sa snaží zbaviť závislosti na omamných a psychotropných látkach, dobrovoľne sa podrobuje protitoxikomanickej liečby, z čoho plynie priaznivá možnosť nápravy obžalovaného. To viedlo krajský súd k záveru, že účel trestu bude v tomto prípade dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na maximálne možnú dobu a to dobu 5 rokov, čo pri súčasnom uložení probačného dohľadu s uložením vyššie uvedeného obmedzenia a povinnosti, ktoré dosiahnutiu účelu trestu napomôžu. Len uloženie skúšobnej doby v maximálne možnej dĺžke 5 rokov preukáže, či sa obžalovaný naozaj polepšil a do budúcnosti povedie riadny život.

Týmto rozsudkom uložený trest pokladá krajský súd za zodpovedajúci a primeraný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Výrok okresného súdu o vine a výrok o uložení ochranného liečenia tak zostali nedotknuté.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.